

megkapjon egy melót. Nem is értette, miért érdekli, így volt-e vagy úgy. Vállat vont és túllépett Jane-en és a szexuális igényein.

Fontos hírást várt menedzserétől, Howie-tól. Howie Los Angelesben élt, és mindhárom gyereket egy dél-kaliforniai bentlakásos iskolába járatta. Mennél többet gondolkozott rajta Luc, annál inkább meg volt győződve arról, hogy az a bentlakásos kaliforniai iskola ideális megoldás lesz Marie számára. Az élete nagy részét úgyis Dél-Kaliforniában töltötte. Ott otthon lehetne. Visszakapná az életét. Ez lesz a lehető legjobb megoldás mindenkinek.

A Chinooks játékosai tizenegyre már bejelentkeztek a szállodába. Gyorsan megreggeliztek, hiszen a menetrendjük szerint kettőkor már az America West Arena jégen kellett lenniük. A csapat két hete nem vesztett meccset, Luc pedig már öt bekapott gól nélküli mérkőzést hozott az idényben. Az előző kapitány, John Kowalsky visszavonulása óta nem jelentett veszélyt senkire a csapat. Ám ez az év más volt. Ebben az évben fel voltak pörögve.

Négyre már vissza is értek a szállodába. Luc a szobájába liftezett és felhívta az egyik ismerősét. Amikor két órával később ismét kilépett a liftből, készen állt, hogy élvezze az életet, amíg még fiatal.

Jenny Davisszel először a United Airlines Denverbe tartó gépén találkozott. Szódavizet és citromot, egy zacskó mogyorót és egy papírszalvétát szolgált föl neki. A szalvétára a neve és a telefonszáma volt felírva. Mindez három éve történt, és amikor Luc Phoenixben járt, vagy éppen Jenny volt Seattleben, összefutottak. A dolog kölcsönösen kielégítő volt számukra. Jenny kielégítette őt. Ő pedig Jennyt.

Aznap este a szálloda előterében találkoztak és elkocsikáztak a Durant'sba. Az étteremben Luc elfogyasztotta meccs

előtti vacsoráját, ami báránysültből, Caesar salátából és vadrizsból állt.

Utána Jenny elvitte magához scottsdale-i otthonába, és feltálta neki a desszertet. Takarodóra visszafuvarozta a szállodába. Luc szerette, ha mozgalmas az élete. Tökéletesen nyugodtan, kipihenten lépett a szállodába. Készen állt, hogy másnap szembeszálljon a Prérifarkasokkal.

Pár percet beszélgetett a csapattársaival a bárban, aztán elindult a szobájába. Jobb térdje rendetlenkedett, ezért fölkapta az üres jegesvödröt a tévé tetejéről, aztán lesétált az előcsarnokba, a jégautomatához. Ott majdnem visszafordult. Jane Alcott a csokiautomata előtt állt és szórta bele a pénzt. A haja feltűzve, kócos fürtjei a feje búbjáról lógtak lefelé. Közelebb lépett a géphez és megnyomta a kiválasztógombot, mire egy zacskó mogyorós M&M's pottyant a kiadó nyílásba.

Lehajolt érte. Ekkor történt, hogy Luc meglátta szép, formás hátsóját. Bocimintákkal tarkítva. Kék flanelpizsamája ugyanis telis-tele volt bocimintával. Kezslábas volt, és hátulról olyan hatást keltett, mint egy száras alsónadrág. Amikor hátrafordult, jött az igazi sokk. Jane fekete keretes szemüvegben volt, kicsi és szögletes lencsékkel. A harcos feministák hordanak ilyet. Egyszerűen ocsmány, gondolta Luc.

Jane nagyot nézett. A szava is elakadt.

– Azt hittem, maguk ilyenkor már rég ágyban vannak.

Azt a mindenit, hogy egy nőnek lehet nulla az erotikus kisugárzása!

– Ez mi? – bökött felé a vödörrel. – A „soha többé ne dugjanak meg” jelmez?

Jane a homlokát ráncolta.

– Lehet, hogy meglepi, de én dolgozni jöttem, nem dugni.

– Még szerencse. – Luc a Sutterrel való beszélgetésre gondolt. Lefeküdt volna Jane az öreg Virgil Duffyval, hogy megkapja a munkát? Az a hír járta, hogy Virgil rajong az olyan fiatal nőkért, akik az unokái lehetnének. Sőt, mikor Luc először

Seattle-be jött, Sutter azt mondta neki, hogy még 1998-ban Virgil el akart venni egy fiatal nőt, de a csajnak megjött az esze, és faképnél hagyta az oltár előtt. A játékos nem hitt a pletykáknak, mert nem tudta, mi igaz belőlük. Mindenesetre képtelen volt elképzelni Virgilt a kéjenc szerepében.

– Nem hinném, hogy ebben az öltözékben körülrajonganák. Jane kibontotta a zacskót.

– Nem úgy, mint magát, *Lucky*. – Luc nem örült, hogy így szólítja a nő, de nem tette szóvá. – Láttam elmenni egy szöszivel. Ha tippelhetek, szerintem stewardess. Nem tudta eltitkolni azt a „repülj velem” stílusát.

Luc a jégautomatához lépett és felemelte a fedelét.

– A másod-unokatestvérem.

Nem gondolta, hogy Jane elhiszi, de nem izgatta: azt hisz, amit akar, és azt írja meg, amivel el lehet adni az újságot.

– Minek a jég? A térde?

– Nem. – Ez a nő sajnos okosabb, mint kéne.

– Ki az a Gump Worsley? – kérdezte a nő.

Gump legendás hokis volt: többet volt a pályán, mint bármelyik kapus a történelemben. Luc tisztelte az eredményeit és a megszállottságát. Évekkel ezelőtt az ő megszámát vette föl, kabalából. Nem olyan nagy dolog. És nem is hétpecsétes titok.

– Már megint rólam olvasott? – kérdezte, miközben megtöltötte jéggel a vödört. – Le vagyok nyugözve – mondta, de nem érdekelte, ha nem túl meggyőző.

– Nem szükséges. Ez a munkám. – Egy csokis mogyorót vett a szájába, és amikor a férfi nem szólt semmit, felhúzta a szemöldökét. – Nem is válaszol?

– Nem. – Jane rájött, hogy a csapat egyetlen tagja sem óhajt vele együttműködni. Összebeszéltek, és arra jutottak, hogy összezavarják, hogy kikészítik, amíg ő végül haza nem menekül. Az öltözőn kívül babafotókat mutogatnak és mindenféléről elbeszélgetnek vele, csak arról nem, amiért jött: a hokiról. A játékosok az öltözőben csak annyira voltak hajlandók

együttműködni, hogy elkerüljék a kiközösítés vádját, de többre nem. Lucot nem igazán mozgatta a terv. Persze ki lehet készíteni, de attól még nem fog hazamenni. A néhány beszélgetésük után Luc úgy látta, Miss Alcottot nem lehet egykönnyen letéríteni az útvjáról.

– De tudja, mit mondok magának? – Luc becsapta a jégautomata fedelét, és elindult. Közben még odasúgta: – Kutakodjon tovább, mert az a Gump-dolog tényleg érdekes sztori.

– A kutakodás is a munkám része, de ne aggódjon. Nem érdekelnek a piszkos kis titkai – kiáltotta utána.

Lucnak nem voltak titkai. Már nem. Mégis történtek olyan dolgok a magánéletében, amikről nem szeretett volna a lapokban olvasni. Nem szeretete volna, ha kitudódik, hogy különböző városokban különböző nőismerősök várnak rá, bár ezzel az információval még nem kerülne az újságok címlapjára. A legtöbb embert nem érdekelné. Nem volt felesége, és egy nővel sem volt szorosabb kapcsolata.

Visszament a szobájába, és bezárkózott. Egyetlen titka volt, de azt nem akarta, hogy kitudódjék. Egyetlen titok, ami miatt hideg verejtékben ébredt éjszakánként.

Minden alkalommal úgy lépett a pályára, hogy tudta: egyetlen jól eltalált ütés egy életre nyomorékká teheti, és örökre tönkretelheti a pályafutását.

Luc egy kéztörlőbe csavarta a jeget, és alsónadrágra vetkőzött. Megvakarta a hasát, leült az ágyra, lábát kitámasztotta egy párnával, aztán rátette a jeget.

Egész élete, minden vágya arról szólt, hogy jéghegyre, és megnyerje a Stanley-kupát. Az biztos, hogy régóta gürcölt már érte. Tizenkilenc évesen más srácokat kicsapnak a főiskoláról, ő meg bekerült az NHL-be. Fényes jövő elé nézett.

Ez a fényes jövő egy időre kisiklani látszott. Luc a fájdalom, a függőség és a gyógyszerek ördögi körébe került. A gyógyulás és a kemény munka örvényébe. És most végre esélyt kapott, hogy visszatérjen. Ebből merített erőt. Tavaly elhódította

a Conn Smythe-trófeát, de most mintha a kispadra kényszerült volna: mintha nem lenne képes arra, amit ez a játék megkíván. A Chinooks vezetőségében volt, aki úgy vélte, túl sok pénzt adtak az első osztályú kapusukért, és hogy Luc nem képes folytatni egykori reményteljes pályafutását.

Bármilyen ára volt is, bármennyi fájdalmat kellett eltűrnie játék közben, sosem bocsátotta volna meg magának, ha hagyja, hogy bármi is ön maga és a kupagyőzelem közé álljon.

Pillanatnyilag csúcsformában volt. Minden meccset megnézett, minden kapura lövésből igyekezett tanulni valamit. A helyén érezte magát, de tudta, milyen gyorsan beüthet a végzetes krach. Ha elveszti a játék felett az uralmát. Ha beenged pár potyagólt. Ha elszámítja a korong sebességét és elengedi maga mellett, be a hálóba. Minden kapussal megtörténik, hogy egy mérkőzés kicsúszik a kezéből és még a kapu is ellene fordul, de ettől még nem lett a dolog kevésbé rémisztő a számára.

Egy rossz meccs nem jelentett rossz idényt. Legtöbbször. De Luc ezt a legtöbbszört nem reszkírozhatta meg.